

"Proletarec" je
delavski list za
misleče čitatelje.

PROLETAREC

OFFICIAL ORGAN JUGOSLAV FEDERATION, S. P.

GLASILLO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTIČNE ZVEZE

GLASILLO
PROSVETNE
MATICE J.S.Z.

ST. — NO. 1357.

Ministr na second-class matter, December 6, 1937, at the post office
at Chicago, Ill., under the Act of Congress of March 3d, 1879.

CHICAGO, ILL., 14. SEPTEMBRA (SEPTEMBER 14, 1933).

Published weekly at
2500 W. 20th St.

LETO — VOL. XXVIII

NRA IMA VELIKO NASPROTSTVA IN TEŽAVE

ZNAKI NARAŠČANJA OBRATA V INDUSTRIJI ŽE POJEMAO

Klici za večjo inflacijo.—Delodajalci proti unijam.—

Kršitve na debelo.—Umetno reguliranje cen

VESELI vzviki o naraščanju obrata v industriji in na železnicah, ki so prihajali iz vladnih pisaren, so bili prezgodnji. Thomas D. Schall, zvezni senator iz Minnesota, grozi, da bo v kongresu zahteval preiskavo, ki naj bo dognala, kdo v vladu je odgovoren za zavajalne številke in druge podatke o zaposljevanju delavcev in naraščanju producije. "Ta vladna propaganda, ki krmi ameriško časopisje, stane \$100,000 na dan," pravi senator. V dokaz, da vladava zavaja svojimi optimističnimi poročili navaja: Iz uradov NRA trdijo, da se vse spreminja v rožnate barve, da naše tovarne producirajo skorotoliko kot leta 1923-25, ampak ko začnete preiskovati, uvidite, da je zdaj zaposljenih 30 odstotkov delavcev manj kakor takrat, plača tudi skupni vstopi pa je danes polovico manjša kakor v omenjeni dobi.

Senator Schall seveda ni prisega sedanje administracije in je naravno, da naglaša le nene hibe, medtem ko o onih prejšnje vlade molči.

Je pa dejstvo, da je produkcija res opasno nazadovala in zada Niri občuten udar. Jeklarska industrija, ki je nedavno narasla na 57 odstotkov svoje produktivne moči, je vsed pomankanja naročil pada na 45 odstotkov. Nazadovala je tudi lesna industrija, tovorni promet, avtva industrija itd. To pomeni, da delavce spet odslavljajo, namesto da jih bi vposljevali čezdalje več, kot je namen NRA.

Cikaška Daily News poziva vlado v uredniškem članku, da naj se po teh prvih neuspehih z Niro zateče k pravi inflaciji, to je, k tiskanju bankovcev. Urednik namreč trdi, da ni upana, da bi sedanje metode izdale kaj več nego so in je treba poseči po bolj draščinem sredstvu. Enako argumentirajo v prilog inflaciji mnogi drugi listi.

Vlada želi, da bi banke odprle vrata kreditu, toda te se branijo posojevati industriji v sedanjih razmerah, mesto tega pa si nabavljajo le vladne bonde, ostale vsote pa drže v govorini. Obresti so znižale, deloma odpravile, računajo pa za izmenjavo čekov in za druge bančne posle, ki so jih prej opravljale za svoje klijente več ali manj brezplačno. Zveza bankirjev se tudi zelo protivi določbi v novem bančnem zakonu, ki ustavlja garancijski fond za vloge. Da je zveza bankirjev zahteva, da vlada odpravi obresti v poštni hranilnici, češ, da ne bi smela konkurišati s privatnimi zavodi. Očividno je, da je Rooseveltova administracija napravila največ napako, ker ni po marčnem moratoriju predlagala socializacijo bankarstva. Namesto tega je bankirjem posodila stotine milijonov, da so si opomogli, zdaj pa Rooseveltov Niri odrekajo sodelovanje, dasi jim kooperacijo ne bi povzročila pravnikake škode.

V pogajanjih za pravilnike se vse velike kompanije trdijo

vratno drže zahteve, da o priznanju unije ne sme biti govorja. In zdaj se opirajo tudi na zakon, ki ga tolmačijo tako, da je v prilog odprtih delavnic in proti unijam.

Ogromna večina malih in velikih kompanij je že podpisala obljubo, da se bo držala dolob, zapadene v Niri, in v potrdilo se postavlja s plavim orlom. Toda le malo kompanij se ravna po določbah in pravilnikih. Pritožb dobivajo uradi NRA toliko, da ne vedo kaj bi. S persekturanjem kraljevcev še niso pričeli, niti ne izgleda, da ibodo proti njim resno nastopili. Ampak če vladna drastično ne nastopi—namentec ne proti organiziranemu delavstvu, kakor sedaj, nego proti profitarjem, industrialcem in bankirjem, ki sabotirajo določbe o minimalni plači in maksimalnemu delavniku, bo Nira z vsemi svojimi nameni popolen polom.

Tudi v agrikulturi vladna prizadevanja vzlči ogromnim stroškom nimajo sreče. Prvič, uničevanje bombaža, žita, pravičev itd., ki ga financira vladna, je blaznost. Dokler je milijone gladnih, na drugi strani pa toliko živil, da farmerji ne vedo kam z njimi bi pametna vladna pač poskrbel za zadostni zasluzek onim, ki so zdaj beraško plačani, in ob enem bi uposila milijone brezposelnih. To je edino, kar potrebuje za povrnitev "prosperitete". Ako pa bo uničevala pridelke in živino samo zato, da dvigne v prid farmerjev, ne bo koncem konca pomagano ne farmerjem, in še veliko manj delavstvu v mestih, ki je v pomanku.

Temeljna hiba vseh teh prizadevanj vlad je, ker skuša rešiti sistem profitov, dasi se je popolnoma izzivel. Udhiniti novo življenje takemu mrtvemu je nemogoča in neizvedljiva naloga. Edino socializacijski bi izvlekla ljudstvo iz krize. Te pa Roosevelt še ne priznava, ker je pristaš in zagovornik kapitalističnega sistema. Z njim ne sme delav-

na svetu se porabi vsak dan \$10,958,400 za militarizem, ali \$456,600 vsako uro, \$7,610 vsako minuto, ali \$127 vsako sekundo. Municipijska industrija v Zed. državah, Angliji, na Češkem, v Italiji itd., kuje ogromne profite. Municipijski magnati korumpirajo državnike, podpirajo propagando hujskanja na vojno in financirajo kampanje za "pripravljenost na obrambo", samo da debele svoje

blagajne. Militarizem je neznosno bremeno preteča nevarnosti, da zaplamti nov svetovni vojni požar. Vse konference za omejitev oboroževanja so se izjavile, ker je militarizem in vojna svojstvo kapitalistične uredbe. Dolžnost delavškega razreda je, da se organizira proti vojni, da vodi boj zoper militarizem in da odpravi temeljni vzrok, ki povzroča človeštvo to ogromno breme.

PROGRAM INTERNACIONALE V BORBI PROTI HITLERIZMU

Resolucija, ki jo je sprejel izredni kongres delavske socialistične internationale prošli mesec v Parizu, določa med drugim:

1. Moralno in ekonomsko bojkotiranje Nemčije, dokler bo pod vlasto fašizma.

2. Prireditev mnogih demonstracij po vsem svetu proti fašizmu v tednu z dne 6. novembra.

3. Organiziranje in podpiranje pomožnih akcij v prid žrtvem nemškega fašizma.

4. Združenje vseh svobodnih ljudstev za boj proti nevarnosti svetovnemu miru, ki jo tvorita fašizem Italije in Nemčije.

5. Apel na demokratsko konstituirane vlade, da predloži v presojo društva narodov vse probleme, ki jih je porinila v ospredje zmaga fašizma v Nemčiji, kateri ogroža mir v Evropi, preti z novo oborožitvijo Nemčije in posega po Avstriji in Gdanskem, da jima odvzame novi življenje takemu mrtvemu je nemogoča in neizvedljiva naloga.

6. Organiziranje delavskega ljudstva proti vojni sporazumno z mednarodno zvezo strokovnih unij. Nacionalizmu je treba odreči kakršnekoli koncesije. Z njim ne sme delav-

stvo sklepati nikakih kompromisov. Internacionalo solidarnost se mora utrditi.

7. V državah, v katerih nadvladuje fašizem, je mogoče vreči diktaturo le z revolucijo ljudstva. Ta revolucija pa ne sme nehati pri tej zmagigi, nego razlastiti mora kapitaliste in veleposestnike, ki so ekonomski podlaga fašizma. S socializacijo bogastev položi revolucija temelj socialni demokraciji.

V deželah, kjer so demokratične svobodščine še v veljavi, naj jih delavstvo brani z vsemi mogočimi sredstvi, in isto tako svobodo delavskih unij. V deželah, kjer je demokracija v nevarnosti, se mora delavstvo v borbi zanjo poslužiti česarkoli, da jo obvaruje.

Resolucija izvaja, da bo demokracija dobila vrednost v očeh ljudstva le, če mu bo dokazala, da ga je v stanju braniti pred kapitalizmom, da je zmožna boriti se s problemom brezposelnosti, in da teče njen razvoj po potih, ki vodijo v socializem. Demokracijo je mogoče uspešno braniti edino, ako se razvija iz politične v socialno demokracijo.

Resolucija dalje pravi, da razdorov v delavskem gibanju v luči zgodovine ni mogoče opraviti. Socialistična internacionala bo storila vse v svojih moči za zedinjenje delavskega razreda. To pa jih je mogoče edino, če komunisti prenehajo s svojimi kvarnimi, hujskajočimi manevri z "enotno fronto" in pokažejo v dejanh, da so iskreno za združenje.

Resolucija končuje s pozivom na vse, da se pridružijo internacionali v njeni borbi proti fašizmu, proti vojni in barbarizmu kapitalističnega režima. Ampak profitarjem v Zed. državah je vseen, v kakem pomankaju je ljudstvo na Kubi. Zato jutrigirajo in hujskajo, da si pribore na Kubi vladu, ki bo služila njihovim koristim, ne pa ljudstvu.

ANGLEŠKI DELAVCI ZA PREOBRAZ

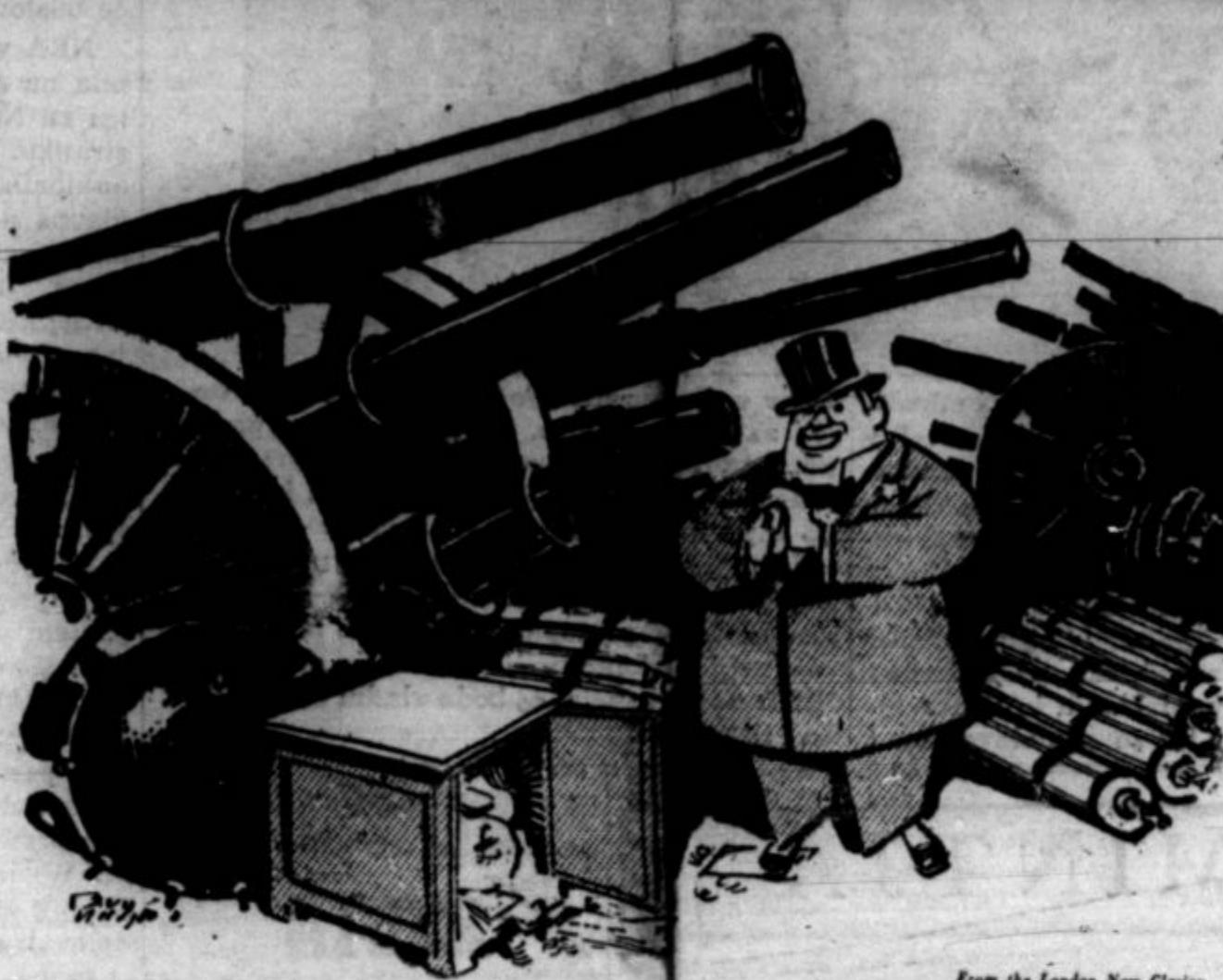
Delavska stranka v Angliji se marljivo pripravlja za prihodnje volitve v parlament, v katerih bo skušala dobiti večino in izvesti program, ki bo Anglijo spremenil v socialistično državo. Zagotavlja, da se bo varovala napak, ki so bile storjene, ko je bila zadnjih v vladu, zato bo šla pred volilice s parolo, da ktor glasuje zanj, glasuje za socializiranje bogastev in odpravo kapitalizma. Predvsem je nena zahteva, da se takoj podruži premogovnik, banke, transportacijo in

v gotovih mejah agrikulturo. Rooseveltov program v Zed. državah služi delavski stranki v Angliji le kot dokaz, da je kapitalizem postal popolnoma nezmožen, da se vzdrži na starem tiru, zato skuša ostati na površju s pomočjo socialnih reform, kakršne so delavske stranke propagirale že pred desetletji.

Širjenje socialističnega tiska je eno najvažnejših del v pripravah za preobrat.

Delavski tisk je delavcu iskren priatelj in zagovornik. Razkrivajte ga!

NAJBOLJ DOBIČKONOSNA "INDUSTRIJA"

From the London New Clarion

GROZOTE TRPINČENJA JETNIKOV V NEMČIJI

M UČENJA, ki jih uganjajo Hitlerjevi sadisti nad političnimi jetniki, imajo primerno le v najbolj barbariskih poglavjih zgodovine. Se nobena dežela v moderni dobi, celo carska Rusija ne-ni bila v divjanju nad opozicijo tako krvoljeno sadistična, kakor je režim Hitlerjevih blaznežev v Nemčiji.

V vsi Nemčiji je danes okrog trideset koncentracijskih taborov, v katere fašisti internirajo znane nasprotnike sedanje režima, in one, ki so tajno zatoženi. Veliko slednjih je poslanih v mučilnice brez vzroka, ker sploh niso politično aktivi, niti ne člani socialistične ali komunistične stranke. Zadostuje le, da kak nadutež ali tiholazec sporoči fanatičnim Hitlerjevim rjavosrajčnikom, da je ta in ta "neologen", da ruje proti vladni, ali da ima "razmerje z židinjo". pridejo ponj in ga odvedejo. Računajo, da je v koncentracijskih taborih približno 90,000 političnih jetnikov. Časopisje ne sme priobčiti o njih nikakih podatkov. Podrobnosti so izvedeni po velikih naporih in s tajnimi preiskavami le poročevalci inozemskih listov, med njimi Američan Edgar Ansel Mowrer, katerega je fašistična vlada izgnala iz Nemčije, četudi on ni märksist, nego poročevalci čikaških Daily News in več drugih ameriških kapitalističnih dnevnikov. Toda Mowrer je poročal o grozodejstvih fašistov resnico in napisal tudi knjigo z naslovom "Nemčija porinila kazalec na uro nazaj".

Trpljenje v koncentracijskih taborih je veliko hujše, kot pa v internacijskih kempah med vojno, pojasnjuje Mowrer. Vojne vjetnike so pustili v miru. Politične jetnike pa bestjalno mučijo. Temu trpinčenju pravi fašistična oblast—"izobraževanje".

Vsakdo, ki je bil kdaj delaven v socialističnih organizacijah, v unijah in delavskih sportnih društvih, dalje, če je bil kdaj ali je še komunist, republikanec, pacifist, ali ako je še vedno pristaš tistega krila katoliškega centra, ki se noč sprijazniti s Hitlerjevo vladjo, je neprostovoljno kandidat v koncentracijske tabore. Enaka usoda je določena židom. Nihče jetnikov ni deležen obravnavne. Dele jih v tri skupine: 1.) v neškodljive; 2.) v poboljšljive; 3.) v nepoboljšljive. S prvimi še dokaj dobro ravnajo; druge pretepojajo in mučijo le tu in tam, dokler ne izjavijo, da so pri volji v vseh ozirih pomagati Hitlerju; s tretjimi pa rjavosrajčniki nimajo nobenih obzirov in jih nepopisno mučijo, dokler ne zbole, ali pa si sami končajo življenje. Nekaterim dajo takoj po mučenju priliko pobega, in ko se je trpinčeni posluži, ga ustrelje. Nato pa zabeležijo v zapisnik: Ta in ta od straže ubit na poskusu pobega.

Mučenja so različna. Nekatere takoj po arretaciji pretejo, raztrgajo jim oblike, ostrijejo jih do golega po polovici glave, in jim nataknjo napise kot: "Jaz sem izdajalec očetnjave". Ali: "Obsojajte me! Jaz imam razmerje z židinjo." Ali: "Obsojajte me! Jaz imam razmerje z židinjo." Mnoge vozijo v takem stanju najprvo po ulicah v zasmeh nahujskanemu prebivalstvu. V taboru jih slečejo in sezuejo. Rjavosrajčniki se postavijo v špalir in skozi pa pode internisce ter jih tepejo z biči. Potem jih ženejo v poseben krog, na katerem je pot posuta z ostrom kamenjem. Tu jih začno rablji vbadati in tepliti, ako ne tečejo na vso moč po tem kamenu. Rablji so obuti, jetniki bosi. Šele ko si stopala vse razmesarijo, se onesvesni zgrudijo. Tedaj vrže rjavosrajčnik jetniku v glavo lonec mrzle vođe, da se spet osveti in sadistična igra se začne znova, dokler jetnik spet ne pada v krvi. Ta proces traja od pet do devet ur. Vsem izvršenim položitiknjih konopek, ki jih je v sugestijo, naj si samo končajo nadaljnovo mučenje, da bo več prostora za nove jetnike, ki jih stalno dovažajo. Debele jetnike pritrjujejo na višku ograj in jih nato z bičanjem silijo, da "telovadijo". Največ "izobraževalnega" dela izvrši ponoc, piše Mowrer. Na posteljo izmučenega jetnika posveti žarnica. Štire močni moški ga ugrabijo, odnesajo na drugi konec tabora, kjer ne more ničče čuti njenih krikov, tu ga slečejo, štire ga drže na kameniti mizi in dva ga tolčeta s kavčukastimi palicami po hrbtnu. Teh udarcev mora biti najmanj 150; ko se mučeni jetnik onesvesti, pristopi zdravnik in mu da vbrizga, da pride zopet k sebi, z udarjem načinje pa se nadaljuje. Na ta način jih "izobrazujejo", da ne bi nikdar ničče več dvignil niti prsta in ne izrekil niti ene same besede zoper fašizem.

Socialisti so podvrgeni še posebnemu, oziroma dvojnemu mučenju. Najprvo jih izroči interniranim komunistom, ki jih pretepojajo enako bestjalno kakor potem fašisti. Dr. Paul Loeb, bivšega predsednika državnega zbora in voditelja socialistov, so komunisti skoro ubili.

Taka je nemška "kulturna" v tretjem cesarstvu.

Z DELAVSKEGA SVETA

Velike kompanije, med njimi nekatere železnice, Chevroleto Motors korporacija, prenovevnike družbe, razpoložljajnice blaga, elektrotehnične tovarne itd., se zelo žurijo z ustanavljanjem in jačanjem svojih kompanijskih unij. Delavce, kateri se temu odprto upirajo, vsled "nepokorščine" odslavljajo. Njih prave unije se pritožile pristojnim vladnim oddelkom, od kjer oblijubejo, da jim bodo varovali pravice za svobodno organiziranje. Prizadete železnice so že doble svarilo, da ne smejo zapravljati svojih dohodkov za vzdrževanje "kompanijske unije".

Henry I. Harriman, predsednik United States Chamber of Commerce (Ameriška trgovska komora) je izdal proglas, v katerem urgira vsa podjetja in trgovine, da naj stojte rama ob rami v boju za odprto delavnično. Ameriško delavstvo ima proti sebi torej mogočnega, dobro organiziranega nasprotnika, v čigri pa stoji tudi vse politična moč. Socialistična stranka je no

PROLETAREC

List za interesne delavskih ljudstva.

Izhaja vsak četrtek.

Indija Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba,

Chicago, Ill.

Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zvezde
MAROČNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$8.00;
za pol leta \$1.75; za četr leta \$1.00.
Korespondenca: na celo leto \$2.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopi in oglasi morajo biti v našem uradu naj-
poznejši do pondeljka popoldine za priobditev
v Storitvi tekologe teden.

PROLETAREC

Published every Thursday by the Jugoslav Workers' Publishing Co., Inc.

Established 1906.

Editor ... Frank Zaitz
Business Manager ... Charles Fogorec

SUBSCRIPTION RATES:

United States, One Year \$2.00; Six Months \$1.75;
Three Months \$1.00.—Foreign Countries, One Year
\$2.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

2000 W. 26th ST., CHICAGO, ILL.

Telephone: Rockwell 2264.

546

Dvojna mera v plačah

Po mnenju administracije za zdaj zadostuje, ako prejema delavec ne manj kot od \$12 do \$15 na teden plače. To je, kompanije lahko plačajo več, toda ne manj. Ako znaš minimalna plača \$15 na teden, kar je najvišja minimalna vsota, zasluži delavec, če je vpoden vse leto, \$780. To sicer ne zadostuje za "dostojno preživljvanje", vendar pa mu ni treba moledovati za grocerijo okrog odborov za javno podpiranje in dobrodelnost. S 15 dolarji na teden, če je zdravje v hiši in ako je delo stalno, se "raste skozi".

Za \$750 na leto "minimalne" plače mora delavec garati 52 tednov najmanj 30 ur v tednu, toda večinoma 40 in tudi več ur vsak teden.

To je "minimalni" delavnik in minimalna plača za one, ki v resnici delajo.

V tej deželi pa je veliko takozanih "ekzektivnih" uradnikov, odbornikov korporacij, ki so plačani bolj za svoja "odboriška mesta" kakor pa za sposobnost in delo. Med temi so tudi odborniki železniških družb, ki so skozi do letos prejemali od \$50,000 do \$150,000 na leto plače. Če bi bili v resnici sposobni, ne bi dopustili, da so se njihove kompanije pogreznile v bankrote, izgube pa trpe zavarovalnice, male banke in posamezniki, ki so pokupili železniške bonde, torej ljudstvo. Predsednik railroad kompanije, čigar "plača" znaša \$150,000 na leto za delo, ki ga sploh ne izvršuje, prejema več, kot pa sto devetdeset delavcev, ki so vposljeni skozi vse leto za "minimalno plačo" \$15 na teden.

Ko se je dne 5. sept. na progi Erie dogodila kolizija, kar je bilo 15 življenj, je kompanija vrgla vso krivo za katastrofo na vlakospremnu osebo. Toda ko so se vršila pred meseci zasiščevanja, v katerih naj bi se "dognalo", čemu je treba odbornikom železniških kompanij tolkinške plače, so pojasnjevali, da zaradi "velike odgovornosti". Kadar pa je odgovornost res na mestu in preiskušena, jo drago plačani odborniki vselej zvala na ramena delavcev.

J. B. Eastman, zastopnik zvezne vlade, čigar naloga je pomagati železnicam iz močvirja finančnih zagat in bankrotov, pravi, da bi plača \$50,000 na leto za odbornike železniških kompanij "zadostovala". Toda čemu sploh treba vsaki železniški kompaniji rediti celo krdlo trosotov s plačo od \$50,000 do \$150,000 na leto? Čemu jih Rooseveltova administracija podpira? Skoro vse železnicne so že doble posojila od zvezne rekonstrukcijske finančne korporacije. Od vključne bi bilo edino pametno predlagati, da železnicne prevzame država, in da država potem odslovi tisoče draga plačanih "ekzektivnih" odbornikov, ob enem pa zviša plačo železničarjem, ki delo v resnici izvršujejo, poleg pa bi ostalo še precej sredstev za našem novih delavcev, ki jih železnicne zelo potrebujejo, toda jih vsled zgrešenega gospodarstva ne morejo najeti.

Ubijanje bolnikov

Okrug 120,000 ljudi v Zed. državah umrje vsako leto vsled raka. Tisočem teh bolnikov se bi lahko življenje ohranilo, ako ne bi bili — reževe. Ker nimajo sredstev, da si bi mogli prvočisti draga zdravljenje, imajo le tu in tam kak obisk zdravnika, oziroma hodijo sami k zdravniku, dokler morejo in če imajo kaj prihrankov. Ko se bolezni poslabša do skrajnih mej, so poslanici v kako okrajno bolnišnico, kjer kmalu podležejo.

Dr. Max Cutler v Chicagu, ki se veliko peče z zdravljenjem bolnikov, ki trpe na raku, pravi, da bi se število smrtnih slučajev vsled te bolezni lahko temeljito znižalo, če bi se jih zdravilo kakor potrebno. Mnogo drugih zdravnikov je javno priznalo to dejstvo, toda družba vzlč temu ne storí ničesar izdatnega, da bi varovala življenja onih, ki si zdravljenje najteže prvočijo, dasi so glavni in najvažnejši činitelj pri grajenju "narodnih boštav".

SLIKA, KI JE POSTALA SPET OBIČAJNA

ga ji je izdal uslužen sodnik.

Stavka v Chicagu v tovarnah za ženska oblačila, v kateri je bilo prizadetih 8,000 delavk in delavcev, je končala z zmago unije International Ladies' Garment Workers. Zmagala je tudi v New Yorku in več drugih mestih, ki je letos vodila boje proti izkorisčanju in odprtih delavnic.

General W. W. Attebury, predsednik velike Pennsylvanije železnice, pravi, da so železnice vsled NRA kampanje vposilile nadaljnih 100,000 delavcev. Ni pa pojasnil, da so jih v proših treh letih stotisočne odslove.

NRA v New Yorku je povabilna na sodelovanje v kampanji za Niro tudi socialistično stranko. Vabilo je stranka odklonila z izjavo, da je zdaj glavna naloga socialistov pomagati unijam organizirati delavce, in ob enem kritizira NRA, ker je v sporih med unijami in kompanijami na strani slednjih, delavcem pa daje le prazne obljube.

Edward N. Nockels, tajnik Čikaške delavske federacije, je sporocil načelniku policije, da naj svoje moštvo rajše rabi proti gangsterjem, hudlumsom, roparjem in drugim zločincem, namesto da ga pošilja nad stavkarje, ki ne tirajo drugega kot svoje pravice.

V paradi za oglašanje Nire v Harrisburgu, Ill., so se dogodili pretepi med člani unije U. M. W. in Progressive Miners. Slednji so bili v premoci. Sodelovali so v paradi oboji.

Poštni delavci predložile kongresu v prihodnjem zasedanju peticijo za znižanje delavnika na 30 ur v tednu.

Socialisti v Californiji so si ustanovili novo glasilo. Izhaja pod imenom Liberator dvakrat v mesecu v Los Angelesu.

V pogajanjih za pravilnik med interesi premogovniških družb na eni strani, in za priznanje unije U. M. W. na drugi, so bili baroni, ki hočejo odprto delavnico za vsako ceno, zelo aroganti in nitj administrator Nire Hugh Johnson, ne predsednik Roosevelt, jih nista mogla omehčati. Dasi bi moral biti pravilnik že davno sprejet, so pogajanja vsled svoje trmoglavosti zavlačevali. Rudarjem določa minimalno plačo od \$3 na jugu do \$5 v Illinoisu, in nekaj več v nekaterih distriktil na zapadu. V Kentuckyu bodo prejemali le \$3.80 minimalne plače. U. M. W. objublja, da se bo bojevala naprej za odpravo teh krivičnih razlik. V prizadetih krajih so rudarji s svojimi zastopniki zelo nezadovoljni. Sprejeti pravilnik smatrajo za udarec unije.

Vabilo v Moon Run

Moon Run, Pa. — Klub št. 175 JSZ priredil sodelovanje podpornih družev v soboto in nedeljo 16. in 17. sept. piknik na Portman's Grove v Moon Runu.

Ker klub ni priedelil že dve leti nikaže zabave, pričakujemo, da mu bo naše delavsko občinstvo izkazalo svojo naklonjenost z udeležbo te prreditve v toliko večji meri. Dobra cev s pomočjo "indžunknsa", ki postreža jamčena.—Odbor.

IZLET

čitateljev Proletarca

v Chicagu in okolici

v nedeljo, 17. sept.

na Keglov vrt v Willow Springsu

DOBER ORKESTER. MNOGO ZABAVE.

Eventuelni prebitek gre v tiskovni fond "Proletarca"

Povabite tudi svoje prijatelje in znance!

PO COLORADU

FRANK ZAITZ

(Nadaljevanje.)

Na shodu v Pueblu se je oglasila neka ženska (nje imena ne vem) in želela izvedeti, kako to, da je v Milwaukeeju, kjer je socialistična uprava, ravno tako velika mizerija kot v drugih mestih, in da z delavci postopa policija ter druge oblasti enako brutalno kot drugod, medtem ko v Crosbyju, Minn., kjer imajo komunističnega župana, ni krušnih vrst, ne izgredov in ne gladnin, kajti občina skrbti za delavce. In jaz naj ji pojasnim, kako to, da lahko v Crosbyju, kjer je župan komunist, ne pa v Milwaukeeju, kjer imajo socialista na krmilu. "Vse to čitam v listih," je rekla, "pa naj jaz pojasnim, čemu ta razlika." Govorila je hravtsko. Vprašala je brez izvajanja. Očvidno čita Radnika in verjamem kar piše. V odgovor nisem porabil več kot nekaj minut, ker ni bilo potrebno. Prvič, Crosby v Minnesota, kakih 80 milij od Dulutha, je v primeri z Milwaukeejem malo vasica. Crosby ima 3400, Milwaukee pa blizu 600,000 prebivalcev. V Crosbyju ni industrialnega proletariata v smislu kot v velemestih; okrajna oblast s svojo pomočno akcijo poskrbi brez posebnim nekaj dni dela v mesecu, in drugič, v malih mestih imajo mnogi stalno naseljeni delavci nekaj zemlje, na kateri pridejo živil vsaj za prvo silo. Crosby je edina občina v Ameriki, ki ima komunista za župana. Noben pameten komunist pa ne bo trdil, da more en župan odpraviti v malem območju svoje občine hibe kapitalizma in grozne posledice panike, v katero je vrgel ljudstvo sedanj sistem. Komunistična stranka je tega župana pošiljala okrog na shode, na katerih je glasom vesti v listih zatrjeval, da je dvignil zaposlenost delavcev 50 odstotkov, da je odslovil policije (bili so trije) in jih nadomestil z delavskimi patruljami, da je prisilil banke k izplačevanju mestnih fondov itd., ter tako ustvaril idealne razmere. Ko pa ga je potem doma vprašal poročalec in zastopnik glasila unije I. W. W., kako to, da v Crosbyju nič ne vedo o teh izboljšavah, je dejal, da tega, kar so poročali listi, sploh ni govoril.

Milwaukee na drugi strani je najboljše upravljano veliko mesto v Zed. državah in edino, kjer se stavkarjem, posebno dokler je imel milwaukeeški okraj tudi socialističnega šerifa, ni bilo treba tudi policijskih kolikov. V stavkah so policiji in šerifovi deputati protetirali delavce, ne pa skebe; in policija v Milwaukeeju ni pod županovo kontrolo, niti ji on ne imenuje načelnika, pač pa večina mestnega odbora, ki je protisocialistična. Vzlic temu pa vpliv socialistov deluje kot dober nadzornik tudi nad dejani policije. Naravno je, da ena občina v kapitalističnem morju ne more odpraviti mizerije, ker nima moči, ne pravice zaseči privatne svojine, ali obdavčiti velike posestnike in bogataši bolj, kot so obdavčeni v drugih mestih. Lahko pa s posteno upravo in vzornim g. p. l. učarstvom izboljša razmere v mestu in milwaukeeškim socialistom gre priznanje, da so v tem oziru storili vse v svoji moči. Komunisti jim delajo s svojim obrekovanjem veliko krivico, kar sicer socialistom škoduje, komunistom pa nič ne koristi.

Na to pojasišlo ni imela ugovora.

V dotikah z ljudmi sem naletel po Colorado le tu in tam na koga, ki je dejal, da se strinja s komunisti, več pa mi jih je zaupal, da so "za revolucion". Vem pa, da ne bi šel niti eden izmed njih "na barikade", če se bi resnično začela. Vse kar zahtevalo je, da se povrnejo stare razmere.

Komunistična skupina v Pueblu, v kateri so bili člani raznih narodnosti, se je udejstvovala predvsem v razgrajanjih na socialističnih shodih. Ali tudi komunisti se prej ali slej naveličajo neumnosti. Slovenskega komunističnega kluba v Pueblu ni več. Njegovi bivši člani so deloma aktivni v par kulturnih družtvih (pevskem in dramskem), s komunistično agitacijo pa so čisto prenehali. Sploh niso več člani, ne naročnik glasil stranke, za katero so se pred leti toliko navduševali. Nekateri bivši komunisti še izražajo svoj radikalizem v zmerjanju in obrekovanju socialistov. Toda tudi to pojem.

V Pueblu je eno društvo SNPJ in imajo jih skoraj vse jugoslovanske podporne organizacije. Druš. sv. Jožefa KSKJ je bilo svoječasno največje in najbogatejše slovensko društvo v Pueblu in v KSKJ. Najstarejše kulturno društvo je pevski zbor "Prešeren", ustanovljen 1906. Zdaj ima za člane in pevce mnogo rojenih slovenskih fantov, zato se ta zbor posebno v glasbenem oziru zelo razlikuje od onega, kateremu je načeljeval pokojni pevovodja Matija Jerman. Ostali dve kulturni društvi v Pueblu sta dramski klub "Zora", ustanovljen 1924, in pa pevski zbor "Slovenec", ki je nova organizacija.

Pueblska naseljava ima tudi veliko zadržano prodajalno. Oziroma bila je velika. Vsled prodajanja blaga na upanje si je zaloge zelo zmanjšala in — imovino. Upam, da se bo njenemu ravnatelju M. Mikliču in upravnemu odboru posrečilo rešiti to ustanovo in ji dati v bodoče boljšo gospodarsko podlago. Brez te ne bo mogla tekmovati s privavnimi trgovinami, kadar nastanejo "boljše razmere," niti ne more danes.

(Dalje prihodnjic.)

Iz zapisnika seje edborov JSZ

Seje edborov JSZ dne 10. avgusta so se udeležili od eksekutiv F. Gošč, J. Ovenc, F. A. Vider in F. Zaitz; od nadzornega odseka B. Novak; od nadzornega odseka slovenske sekcijs Alice Artach in V. Ločnikar. Od prosvetnega dela A. Garden, I. Melik in J. Rak; tajnik Chas. Pogorelec.

Odstopni: D. J. Lotrich, P. Kocotov in G. Maslach, prvi radi drugih opravkov in v poslednja dva vaseda izven Chicaga; dalje člane nadzornega odseka Bojanovich vasedo nočnega dela in Kopach vasedo drugih nadzorov; Angela Zaitz radi bolesni.

Drugi navzoči na tej seji, John Olip, predstavnik upravnega odbora Proletarca; M. Cavich od srbske sekcijs; sunzani gosti M. Pleše, M. Petrovic, A. Šular, J. Goršek, F. Podboy in J. Trčel.

Za predsednika seje izvoljen Godina.

Zapisnik prejšnje seje odobren.

Tajnik prečita pismo iz gl. urada stranke, v katerem apelirajo na člane JSZ, da si nabavijo izredne znake, izdane v pokritje strankine članarine internacional.

Tajnik C. Pogorelec je med drugimi poročal, da so značali dohodki v peti polovici leta skupno s prenosom \$2,082.31, izdatki pa \$1,301.48. Blagajna dne 30. junija \$780.83, vključivši \$436.81, ki so v Millard State banki, katera je v likvidaciji.

Skupni imetek Zveze je značil 30. junija \$1,285.65, obveznosti pa \$509.58, v glavnem dolg za knjige Prosvetne matice, tajniku na zaostapnici, tiskarni na tiskovine in nekaj drugih računov.

Dalje poroča, da je v glavnim uradom soc. stranke urejeno tako, da bo JSZ prejemala posebne znake za člane svojih mladiških oddelkov, katere dajemo po 20c, to je, lise članarina in 5c v konvenčni sklad. Priporoča, da se bi članarino značilo na 10c na mesec in 5c v konvenčni sklad, skupaj 15c. Bila bi veljavna le za člane do 21. leta. Vsi drugi morajo plačevati polno članarino, razen tistih, ki so upravičeni do izjemnih znakov. Znižanje priporoča, ker se bi morda potem dobil več članov v mladiških.

Nato omenja, da bo v smislu pravil strošku kmalu raspisati volitve za dolečitev sedeža prihodnjemu zboru, ki bo 1. 1934. Pravi da bo v konvenčnem skladu na podlagi sedanjih dohodkov okrog \$1000 do konca maja prihodnje leto.

Stroški prošlih petih zborov so značili:

Kraj	
1924 Cleveland, O.	\$ 898.12
1926 Chicago, Ill.	1,007.61
1928 Chicago, Ill.	909.29
1930 Detroit, Mich.	1,442.23
1932 Milwaukee, Wis.	1,248.88

Udeležilo se je teh zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
1932 Milwaukee, Wis.	76

Udeležilo se je tih zborov sledeče:

Leto	
1924 Cleveland, O.	31
1926 Chicago, Ill.	44
1928 Chicago, Ill.	45
1930 Detroit, Mich.	60
19	

Published Weekly at 3639 W. 26th St.

CHICAGO, ILL., SEPTEMBER 14, 1933.

Telephone: Rockwell 2864.

VOL. XXVIII

NO. 1357.

Comment Upon Current Events

What could be more stupid than for 12 or 15 million men to be out of work in a nation with all the vast industries and natural resources which this country possesses?

What could be more absurd than for 40 or 50 million men, women and children to be deprived of everything but a few scraps of charity in the midst of plenty?

The thing is just impossible—yet it happens.

It could not happen if the people were awake and intelligent.

It could not happen if the national administration and the state administrations were awake and intelligent.

Awake and intelligent national and state administrations would not stop to tinker with trifles.

They would commandeer the industries and put the people to work.

It is all very well to say that the people did not vote for an intelligent and effective handling of the situation. It is true that they did not vote for it. They voted for poverty, unemployment, charity, degradation and misery. They are

getting what they voted for.

For this reason some folks have criticized us for commenting upon the Roosevelt administration. They say that, since the people did not vote for an effective and intelligent handling of the situation, therefore we ought not to criticize the administration for not giving them the same; we should either approve what is done or keep silent.

While we recognize a grain or two of consistency in that objection, yet we would remind them that it is not up to us to shut up completely and say nothing further about public affairs just because we lost an election.

When we lost the election we did not lose our deep sympathy for the plight of the people. We did not lose our interest in public affairs. We did not lose our desire to educate the people up to the point where they will desire an effective and intelligent handling of the situation. We do not see any good reason why we should quit trying to bring about better conditions. In the process of trying to bring about better conditions, it is inevi-

table that we should comment upon current events. The things done or left undone by the administration are among the most potent of current events.

It is our duty to comment upon them, to show up their good points and their weak points, and to indicate what, in our opinion, ought to be done.

If this is not the legitimate function of a free press, what is?

We followed this course in the Wilson administration, in the Harding administration, in the Coolidge administration, and in the Hoover administration, using current events for purposes of education, although none of those presidents were pledged to Socialist measures.

Just why we are supposed to stop doing so during the Roosevelt administration is a mystery to us.

The administration does some good acts, and we always point them out.

But it has so far failed to do the right thing to give jobs to the millions of unemployed, and we see no reason why we should not point that out too. In fact, we see every reason that we would be recreant to our public duty if we refrained from doing so. There is no way to get right things done except through public discussion and the increase of the popular understanding. That is the sole purpose of our comments. We would always prefer to commend rather than to criticize. When we criticize we never do it for the sake of criticizing; we do it for the sake of educating the people to know and to want those things which will bring universal and permanent prosperity.

—The Milwaukee Leader.

Special Invitation

"I understand that boy you were with last night is a special investigator. What's he investigating?"

"The theory that kissing is dangerous!"

Plight of Capitalism

Capitalism will not collapse. It does not threaten collapse. Capitalism has already collapsed. It no longer functions.

For years its devotees, while not hesitating to have business invade government, have loudly decried the evils of government in business. There are still a few who, thinking in the terms of the day before yesterday, are prattling of the evils of "government in business" but when the collapse came, the "big, practical, brainy business men" headed by the bankers sent up a wall for help and the government is in business up to the eyes.

For years labor has begged and supplicated for the privilege of collective bargaining. Now not only has it the privilege, it has been granted the legal right. Unless labor proves itself to be an even bigger dumb, it will see to it that this temporary right is made permanent.

For many years we rather unpopular agitators have proclaimed in and out of season that the first essential of recovery is the restoration of the buying power of the unemployed. Now that is the keynote of the NRA. Even some of the delegates to the late lamented London conference showed a slight glimmering of intelligence in this direction.

The above accomplishments are all to the good. But there are dangers ahead.

The "big, practical, brainy etc., etc." are pretty thoroughly discredited. They have demonstrated their incompetence and inability to run industry and employ and feed the people. They are in a humble and chastened mood.

But just as in 90 days the average worker who has been unemployed for several years will forget all about the depression if or when he gets a job, so the big business man will forget his humiliation. He will become chesty and arrogant as of yore and will insist on taking the wheel and heading for the ditch again.

After all, we are moving quite satisfactorily toward the point of discovering the very obvious fact that there can be no adequate control of social function, no adequately planned economy in the interest of the public, without public ownership of industries.

And again no right to organize, no right of collective bargaining can ever compensate for the lack of the right to work.—I. S. McCrillis.

Women

Women have the understanding of the heart, which is better than that of the head.—Rogers.

How to figure income tax. Deduct from what you got what you hoped you should have gotten; divide the result with twenty partners; figure twice times fifty per cent for cash; let Uncle Sam have the balance.

BUT WHERE ARE MY CROPS?

A Successful YPSL Convention

One Reading man, Austin Adams, was elected a member of the National Executive Committee, together with John Domurad, Holyoke, Mass.; Aaron Levinstein, New York; Robert Parker, Cleveland; Paul Noah Walner, New York, and Milton Weisberg, Pittsburgh.

Other Resolutions.

Additional resolutions adopted in Sunday's session urged the recognition of Soviet Russia by the government of the United States, called for action to prevent the League of Nations from becoming a mere capitalist tool and emphasized the need for the economic organization of the working class into industrial unions. In the latter resolution gratification was expressed at the fact that the officials of the American Federation of Labor have recognized the need of breaking down narrow craft lines, which Socialists have been saying should be done for the past 30 years.

SEARCHLIGHT

By DONALD J. LOTRICH

Labor Day came and went and there were many Labor Day gatherings of the organized workers. We in Chicago had the World's Fair spotlight upon us because Labor celebrated on the Fair grounds. Some say that it was held at the Fair to give Labor a larger audience but if you ask me, I'd tell you that it was held on the Fair grounds to bring more people to the Fair. But that after all isn't as important as the fact that Labor and its leaders are so unreal. There is no militancy about them. They just flip about like the wind, never knowing where they stand.

Attention was also called

to the fact that the minimum wages guaranteed in the various codes have no real or permanent meaning since the president has it in his power to alter the value of money and raise commodity prices at any time.

President Roosevelt's appropria-

tion of \$23,000,000 for new battleships was also con-

demned as a threat of future wars in which the working-

local No. 61 CWCWU would do if it weren't for the Slovaks Socialists. Although it was a known fact that the Socialist Club was the main backer of the Unemployed Club it was never so evident as at last Saturday night's outing. Perhaps that may be the reason why the Unemployed Club is still growing in membership while so many others are losing members.

In order to really understand the causes which have brought about Hitlerism in Germany and to know the real truth of how much power the Social-Democrats really had and to criticize the Socialists sanely our readers and comrades should read "Swastika Over Germany", published by the Rand School. It is written by Dr. Siegfried Liepschitz and costs only 15¢. No matter how much one may know about Germany and its conditions and the events which led up to the Fascist victory you must read this booklet to learn the real story. The book department of Proletarec has them. I might suggest that a number of them be ordered for the next Socialist Club meeting in Chicago where this very subject will be discussed again.

Chicago and neighboring readers of Proletarec will gather at Kegel's Grove, Willow Springs, Sunday Sept. 17 to picnic and raise money for its sustaining fund. It is hoped that everyone of the local readers will attend and bring their friends with them. There will be no admission charge. If the weather is right a goodly number of comrades and sympathizers will be there to enjoy the various ballina games and partake of the numerous delicacies.

We need a law forbidding law-
yers to show the big boys legal
ways to steal.

The highest ideal of industrialism
is a robot who produces everything,
consumes nothing, and pays top-notch
prices for what he doesn't need.

Equal rights to all and special
privileges to none is a lie, a snare
and a delusion in a society where
a few own all and the many cannot
even earn their bread without the
consent of the few.

N.I.R.A. AND THE Workers

The first pamphlet on the Act
from a working class viewpoint.
SEND 10c FOR A COPY

Socialist Party
of America

549 RANDOLPH ST.
CHICAGO, ILL.

I don't know what the Slovaks

Violations of the Codes

Letters are pouring into Washington, telling of evasion and brazen defiance of NRA codes, particularly the president's blanket code. Here is one of many stories reaching the capital:

A conscientious business man in a small city was honestly in doubt as to whether he could comply with the code of his industry without going broke, and appealed to his bankers for advice.

"Sign the code," he was told. "Put the card in the window, and then forget about it and do as you please."

If even a large minority of employers follow such advice, the recovery program must go to wreck. The federal government cannot possibly organize in time a force of inspectors large enough and disciplined enough to police the industries of this huge nation; and if it could, the expense would be prohibitive.

Only the workers of industry can do much toward preventing violations, and they can do it only if they are organized. They will know—they cannot help knowing—the important evasions of the code, on the part of employers. They have a direct personal interest in seeing the codes enforced; and in this case, their interest and that of the general public is the same. But to act, they must be organized.

What would happen to the unorganized steel worker who reported that he and his mates were working overtime without pay?

What would happen to the unorganized textile worker who reported that the company was taking back in rents and insurance, all the increased sum it had been obliged to put into the pay envelope?

The questions answer themselves. The bosses still hold the club of discharge; and only strong, vigorous unions, drawing their support from a wide field, can keep that club from being used.—T. M. L.